

ЕЖЕДНЕВЕНЪ БЮЛЕТИНЪ

На Благотворителния комитетъ за граждански грижи.

5 ст.

5 ст.

ФРАНЦЪ ИОСИФЪ ПОЧИНАЛЪ

Виена, 23. XI, 1916. Императоръ Францъ Иосифъ вчера 9 ч. вечеръта се помина на 87 год. възраст.

Новиятъ императоръ Карлъ Францъ Иосифъ е горещо привѣтствуванъ като монархъ, който въ скоро врѣме е спечелилъ симпатиитѣ и уважението на страната и горещата любовъ на войниците си.

По случай смъртъта на Негово Величество ФРАНЦЪ ИОСИФЪ I

Императоръ на Австрия, Апостолически кралъ на Унгария, кралъ на Бохемия и пр. ще се отслужи на 25 того въ 11 часа прѣди обѣдъ въ Варнен. Католическа черква панахида за отдаване послѣднитѣ почести.

Импер. и Краев. Консулъ: ГРАФЪ КИЕЛМАНСЕГЪ.

Живущитѣ въ Варна Австрийци, Унгарци и Босно-Херцоговинци се поканватъ да укажатъ послѣднитѣ си почести при панахидата която ще се отслужи на 25. XI. 1916. въ 11 ч. прѣди обѣдъ въ Варненската Католич. черква, по случай поминалиятъ се обичень на неговитѣ народи много скоро откъснатъ и отъ много страдания освободилъ се Императоръ и Апостолски Кралъ ФРАНЦЪ ИОСИФЪ I.

Импер. и Краев. Консулъ: ГРАФЪ КИЕЛМАНСЕГЪ.

Отъ щаба на дѣйствующата армия.

22 Ноември 1916 год.

Македонски фронтъ:

Между Охридското и Прѣспанското езера схватки между охраняващите части. Настѣпващата сѣверно отъ гр. Битоля неприятелската пѣхота биде отхвърлена. Въ завоя на р. Черна пропаднаха всички ожесточени неприятелски атаки, срѣщу височината 1050 (източно отъ село Паралево) прѣдъ опоритото съпротивление на германските гвардейски егери; южно отъ Битоля биде сваленъ съ артилерийски огънь единъ неприятелски аеропланъ който горящъ падна задъ неприятелските линии. Отъ двѣтѣ страни на Вардара въ политѣ на Бѣласица и по фронта на р. Струма слабъ артилерийски огънь.

Бѣломорски брѣгъ спокойно.

Ромѣнски фронтъ:

По Дунавския брѣгъ въ нѣкои само участъци пушечна и артилерийска прѣстрѣлка. Ромѣните потопяватъ тѣхните шлепове по Дунава. Разрушиха желѣзопѣжния мостъ при с. Дурасу западно отъ Турно-Северинъ и онзи до пристанището на Корабия. Въ послѣдния градъ запалиха единъ патроненъ складъ.

Въ Добруджа слаба артилерийска дѣйностъ и авангардни схватки между дѣсното ни крило.

Черноморски брѣгъ спокойно.

ството на майките на сѣщитѣ тия герои! Прѣвела: Д. З.

ПОСЛѢДЕНЪ ЧАСЪ.

БЕРЛИНЪ. 22. XI. 1916. год. На Македонския фронтъ, между Охридското и Прѣспанското езера, както и въ Битолското поле, неприятелските прѣдни части влѣзоха въ стѣлкновение съ германско бѣлгарските войски. Източно отъ Каргово нашитѣ гвардейски стрѣлци отнеха обратно отъ неприятеля една височина и я задържаха твърдо, въпреки многократните контра атаки на неприятеля.

БЕРЛИНЪ 23. XI. 1916 г. Сѣверно отъ Кѣмполунгъ ромѣните подновиха контра-атаките си срѣщу нашия фронтъ. По пѣтя на прохода Ротентурмъ и долините по двѣтѣ страни на р. Олтъ чрѣзъ боеве спечелихме почва. *Вслѣдствие бързото сломяване на неприятеля чрѣзъ контра атаки и рѣжкопашни боеве, слѣдъ обѣдъ източнопруски пѣхотенъ полкъ навлѣзе къмъ сѣверъ въ гр. Краюва.* а отъ къмъ западъ навлезе ескадрона на Кирасерския на Нейно Величество коненъ полкъ.

АТИНА 23. XI. 1916 г. Тукашните посланици на Германия, Австрия, Бѣлгария и Турция сж принудени отъ съглашението да напуснатъ Атина, Съобщава се, че тѣ ще бждатъ прѣнесени съ единъ воененъ параходъ на Дедеагачъ. Гръцкия Кралъ самъ е поелъ отговорността за прѣнасянето имъ.

Варненското Коменданство, за да улѣвяването на всички ония които търсятъ случай да пакостятъ, както и да ограничи разпространяването на тревожни слухове, ЗАПОВѢДВА за напредъ, да се говори навсѣкѣждѣ **БѣЛГАРСКИ ЕЗИКЪ.** Ще се слѣди строго щото изъ кафенетата, кръчмитѣ, улицитѣ и др. Публични мѣста, да не се говори на други езици, освѣнъ бѣлгарски. Изключение ще се допуца само на офицеритѣ и войницитѣ на съюзните държави. Заловенитѣ въ нарушение на тая заповѣдъ ще бждатъ прѣслѣдвани, като се умоляватъ гражданитѣ да даватъ съдѣйствие и си се вмѣнява надлежните власти да слѣдатъ за изпълнение на тая заповѣдъ.

Berliner Tageblatt.

Бѣлгарската майка.

отъ Wladimir Sis,
отъ бойното поле.

Тя се качи на магарето и се върна назадъ по Струмишкото шосе. Магарето вървеше полека, клатейки се по пѣтя; то не чувствуваше, че неговиятъ товаръ стана по-тежъкъ — то продължаваше да носи нещастната, съ разбито сърдце и дълбока печалъ, майка.

Вечерта край нашия огънь бѣше тихо. Всички мислѣха за тази майка, която бѣ извървѣла 200 км. пѣтъ и сега оше 200 ще върви, за да се върне въ печалната си къщица, гдѣто никаква радостъ, никаква надежда вече не е очаква! — И изведнажъ разбрахме ний, че не ний — ний войницитѣ тукъ на фронта, лишени отъ всѣкакви удобства, изложени на студъ, гладъ, смъртъ, страдание отъ войната, но нашитѣ майки, майките чиито очи непрѣстанно сълзи лѣятъ.

Ний трѣбва да бждемъ герои! Да, но колко по-голѣмо е герой-